se týká a jež se aktu toho zpravidla domáhá. Je-li tento akt v podstatě v soukromém zájmu strany, podléhá dávce.

V daném případě šlo o exekuci, jejíž provedení záviselo na přípustnosti exekuce proti osobě požívající případně práva exteritoriality, resp. na místě tímto právem chráněném, o čemž je exekuční soud v případech pochybných povinen podle ustanovení čl. IV. zák. č. 23/28 vyžádati si od min. sprav. závazné prohlášení. Šlo tedy o úřední úkon se strany min. sprav. ve věci správní, který se dál proto, aby soud mohl případné exekuci st-lem žádanou provésti, tedy o úkon v soukromém zájmu st-lově. Soud měl arci také zájem na bezvadném, právním normám odpovídajícím provedení exekuce, tento zájem vyvolán však byl žádostí st-le o exekuci, z čehož plyne, že v popředí čili v podstatě byl zde zájem st-lův, a že dotyčné závazné prohlášení žal. úřadu stalo se v podstatě v zájmu soukromém. Že pak st-l k onomu úřednímu ukonu zavdal příčinu, když žádal o exekuci u exekučního soudu, nelze pochybovati. Má-li stížnost za to, že osvědčení nebylo v zájmu st-le proto, že měl pravoplatný exekuční titul, přehlíží, že ten sám o sobě vzhledem ke kogentní normě čl. IV. zák. č. 23/28 nestačí k provedení exekuce, jde-li o provedení exekučního aktu v budovách exteritoriálních. — — — —

Č. 10.637.

Pojištění úrazové. — Řízení správní: * Rozhodnutí zem. úřadu vydané o námitkách proti výměru Úrazové pojišťovny podle § 23 úraz. zák. č. 1/1888 ř. z. je podle čl. 8 odst. 2 zák. o organisaci politické správy č. 125/1927 Sb. konečné.

(Nález ze dne 17. června 1933 č. 10.948.)

Věc: Firma »Dextra«, továrna na škrob, syrob a dextrin, rolnická společnost s r. o. v N. (adv. Dr. Theodor Kopecký z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o úrazové pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy předepsala stěžující si firmě na základě revise mezd, provedené v jejím podniku, platebním výměrem ze dne 28. května 1929 dodatečně za období 1926 až 1928 úrazové příspěvky úhrnnou částkou 2.219 Kč 33 h s příslušnými úroky z prodlení, započítavši do základu pro vyměření pojistného také služné adm. úředníků. Námitkám firmy zem. úřad v Praze nevyhověl z věcných důvodů, připojiv právní poučení, že se z jeho rozhodnutí lze odvolati k min. soc. péče. Odvolání, jež podala stěžující si firma z tohoto rozhodnutí, min. soc. péče nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů v něm uvedených a z dalších vlastních věcných důvodů.

Maje rozhodovati o stížnosti do tohoto rozhodnutí, musil si nss předem rozřešiti otázku, zda žal. úřad byl příslušný v přítomném sporu věcně rozhodovati.

Výměr úrazové pojišťovny dělnické pro Čechy ze dne 28. května 1929, jenž byl v postupu instančním přezkoumán posléze nař. rozhodnutím, byl proti stěžující si společnosti vydán na základě § 23 úraz. zák., jenž stanoví v odst. 6, že podnikatel jest oprávněn vznésti proti určení

pojistných příspěvků do 14 dnů odpor u zem. polit. úřadu, jenž pak o něm rozhodne s výhradou opravného prostředku na min. Z ustanovení tohoto jde, že zem. politický úřad rozhodoval ve věci určení pojistných příspěvků jako stolice odvolací a že z jeho rozhodnutí bylo přípustno odvolati se dále k min.

Zem. úřadem politickým jest ode dne účinnosti organisačního zák. ze 14. července 1927 č. 125 Sb. úřad zemský. Právě uvedený zákon, jednaje v čl. 8 o opravném řízení, stanoví v 1. odst., že pokud opravný prostředek není vyloučen, lze se odvolati z rozhodnutí (opatření) okresního úřadu k zem. úřadu, a rozhoduje-li tento úřad sám v prvé stolici, lze se odvolati z jeho rozhodnutí (opatření) k příslušnému min. V odst. 2 jest pak uvedeno, že z rozhodnutí zem. úřadu jako odvolacího není další odvolání přípustno a že totéž platí o rozhodnutí okr. úřadu jako odvolacího ve věcech trestní pravomoci obecní.

Otázka, kterou jest nss-u řešiti, jest pak, zda ustanovení právě cit. 2. odst. čl. 8 org. zák., že z rozhodnutí zem. úřadu jako odvolacího není další odvolání přípustno, dopadá na všechny případy, kde podle předpisů dosud platných rozhodoval zem. úřad polit. jako stolice odvolací, či je-li je omeziti jen na případy, kdy úřad ten jako stolice odvolací rozhodoval jen nad úřady okresními, o nichž je řeč v odst. 1. Aby otázka tato i právně mohla býti vyřešena, nutno si uvědomiti, že v uvedeném odst. 1 vyjádřil zákonodárce dvě základní myšlenky. Předem, že ve věcech vnitřní správy, svěřené úřadům politickým, je proti rozhodnutí, které učinil úřad okr. nebo zem. v I. stolici, zásadně přípustno odvolání k úřadu vyššímu, a za druhé, že pořad instanční jest zásadně omezen na dvě stolice. Tato druhá zásada jest pak také zcela výrazně vyjádřena i v odstavci 2. Při letmém pohledu bylo proto možno ustanovení 2. odstavce chápati jen jako pouhé zdůraznění oné druhé zásady, vyvozené již z odst. 1 a usuzovati, že nepřipouštěje z rozhodnutí úřadu zem. jako odvolacího dalšího odvolání, má organisační zákon na mysli jen případy, kdy zem. úřad rozhodoval o odvoláních z výroků úřadů okresních, jak o tom mluví odst. 1.

Nss, opíraje se o usnesení svého adm. plena z 22. května 1933, neshledal však, že by ustanovení cit. 2. odst. mělo jen tento úzký význam, nýbrž chápe je ve významu širším. Vedla jej k tomu úvaha, že byla-li zásada omezení postupu instančního na dvě stolice vyslovena již v odst. 1, nebylo třeba ji opakovati ještě v odst. 2, a že zákon sám nerozeznává v odst. 2, z výroku kterého úřadu nebo orgánu bylo podáno odvolání, o němž zem. úřad rozhoduje s platností konečnou. Jest proto v ustanovení 2. odst., že z rozhodnutí zem. úřadu jako odvolacího není další odvolání přípustno, shledávati normu samostatného obsahu, a dlužno slova »jako odvolacího« pojímati šíře, než jde z rámce odst. 1, totiž tak, že se jimi nerozumí jen rozhodnutí zem. úřadu o odvoláních z výroků úřadů okresních (resp. policejních a magistrátních), nýbrž vůbec všechna rozhodnutí, která zem. úřad vydal jako úřad odvolací, nechť rozhodnutí, o němž jako stolice odvolací rozhodoval, bylo vydáno orgánem jakýmkoliv (na př. orgánem obecním, orgánem korporace zájmové a pod.).

K výkladu tomu vede i okolnost, že ustanovení o konečnosti rozhodnutí zem. úřadu jako odvolacího jest v 2. odst. spojeno s ustanovením, že konečným jest také rozhodnutí okr. úřadu jako odvolacího ve věcech

trestní pravomoci obecní. Uznává-li se tu jasně, že okr. úřad, přezkoumávaje nálezy trestního orgánu obecního, který stojí mimo organisaci úřadů politických, jedná jako úřad odvolací, není důvodu upírati zem. úřadu funkci úřadu odvolacího, rozhoduje-li o odvolání z výroku jiného orgánu než úřadu okresního. Odpovídá to také tendenci zákona: zbaviti min. břemene rozhodovati v konkrétních věcech, pokud výjimečně jako I. instance nefunguje sám zem. úřad a soustřediti toto rozhodování u zem. úřadu, které jsou odborně tak vybaveny, že lze jim bez obavy svěřiti rozhodování konečné (srov. zprávu úst. práv. výboru posl. sněm. k čl. 8).

Z těchto úvah jde, že ustanovení 2. odst. čl. 8 org. zák. dopadá i na případy, kdy zem. úřad rozhoduje o odvolání z výměru úrazové pojišťovny dělnické podle § 23 úraz. zák., a že proto předpis tohoto ustanovení, jenž z rozhodnutí zem. polit. úřadu připouštěl další odvolání k min., jest ustanovením 2. odst. čl. 8 org. zák. zrušen. Podle tohoto jest rozhodnutí zem. úřadu, bylo-li vydáno za účinnosti organisačního zák., v uvedených směrech konečné.

Nebylo proto min. soc. péče příslušno, aby v přítomném sporu, kde rozhodnutí zem. úřadu bylo vydáno za účinnosti org. zák., vydávalo věcné rozhodnutí. Jestliže tak přece učinilo, místo aby odvolání jako nepřípustné odmítlo a učinilo z moci úřední opatření, aby se stěžující si společnosti, které nesprávné poučení o opravném prostředku nemůže býti na újmu (§ 71 odst. 2 vl. nař. č. 8/28), dostalo zem. úřadem správného poučení, že jeho rozhodnutí je konečné, ocitlo se tímto postupem v rozporu s právním řádem, osobivši si kompetenci, která mu po zákonu nepřísluší, pročež bylo jeho rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.638.

Pojištění úrazové. — Řízení správní: * Rozhodnutí zemského úřadu, vydané o odvolání z výměru Zemské úřadovny pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě podle § 157 zák. čl. XIX: 1907 ve znění § 24 vl. nař. č. 199/1922 Sb., je podle čl. 8 odst. 2 zák. o organisaci politické správy č. 125/1927 Sb. konečné.

(Nález ze dne 17. června 1933 č. 10.949.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 10.637/33.

Věc: Zemská úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě (adv. Dr. Frant. Šafář z Bratislavy) proti ministerstvu sociální péče o úrazové příspěvky.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Stěžující si úřadovna předepsala záručným platebním výměrem z 30. března 1929 firmě »Klotilda«, akc. společnost pro chemický průmysl ve V., jako hlavní podnikatelce úrazové pojistné příspěvky z podniku jejího podpodnikatele Adolfa Sch. »pálení dřevěného uhlí« za rok 1925 částkou 554 Kč 40 h s úroky z prodlení. Odvolání firmy z tohoto výměru zem. úřad v Užhorodě nevyhověl, připojiv právní poučení, že se z jeho rozhodnutí lze odvolati k min. soc. péče. Na další